

Eugeniusz Wilgocki

Szczecin-Gumieńce, ul. Harnasiów,
AZP 30-5/-

Informator Archeologiczny : badania 30, 117

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

tackim D. Na wyróżnienie zasługuje inwentarz z popielnicowego pochówku nr 12, w którym z amfory zdobionej głęboko nacinanym ornamentem wyreparowano kółko i skręt brązowy oraz wykonane z żelaza: naszyjnik tordowany, bransoletę, szczypczyki i szpilę. W pochówku oznaczonym numerem 17, odkopanym tuż po zakończeniu eksploracji w profilu wykopu, wyposażenie żelazne stanowiła para naramienników pustych w środku, para litych bransolet, masywna lukowata zapinka, do której do dziś nie znajdujemy analogii i która wydaje się być wyrobem miejscowym, oraz brązowy, silnie zniszczony, stopiony na ogniu stosu pogrzebowego tordowany naszyjnik.

Uzyskane materiały już na tym etapie badań pozwalają na stwierdzenie, że mamy do czynienia z bardzo interesującym, wielokulturowym stanowiskiem archeologicznym środkowego Nadprośnia. Badania powinny być kontynuowane.

<p>SZAŁAMAJE, st. 1, gm. Czersk, woj. bydgoskie, AZP 22-38/-</p>	<ul style="list-style-type: none"> • osada kultury lużyckiej (schyłek V okresu epoki brązu) <p>Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 15 do 3 lipca przez mgr Beatę Górską-Grabarczyk (Instytut Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego).</p> <p>Odkryto jamy gospodarcze na osadzie grupy kaszubskiej kultury lużyckiej.</p>
<p>SZCZECIN-Gumieńce, ul. Harnasiów, AZP 30-5/-</p>	<ul style="list-style-type: none"> • cmentarzysko kultury lużyckiej (późna epoka brązu – wczesna epoka żelaza) • osada wczesnośredniowieczna <p>Ratownicze badania wykopaliskowe w związku z budową osiedla mieszkaniowego, przeprowadzone przez mgr. Eugeniusza Wilgockiego. Finansowane ze środków inwestora oraz z budżetu Wojewody przeznaczonego na ochronę stanowisk archeologicznych na terenie województwa. Stanowisko nowo odkryte w trakcie prac budowlanych.</p> <p>Badania będą kontynuowane.</p>
<p>Szczecin-Klęskowo, st. 13</p>	<p>patrz: neolit</p>
<p>Sztynort Duży, st. 5 „Kurka”, gm. Węgorzewo, woj. suwalskie</p>	<p>patrz: neolit</p>
<p>ŚLĘŻA, st. 1, gm. Kobierzyce, woj. wrocławskie, AZP 81-28/33</p>	<ul style="list-style-type: none"> • osada kultury lużyckiej – grupa środkowośląska (V okres epoki brązu/okres halsztacki) <p>Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w terminie od sierpnia do grudnia przez Wiesława Piszczałowskiego (Arch-Sil s.c.). Finansowane przez ZPS Cargill sp. z o.o. Przebadano powierzchnię 80 m².</p> <p>Skupisko trzech jam osadniczych znajduje się około 80 m na zachód od podobnego skupiska odkrytego przez zespół pracowni Arch-Sil w 1994 r. Oba mieszczą się w obrębie osady, której zasięg wyznaczono wstępnie na podstawie powierzchniowego rozrzutu ceramiki zabytkowej. Jamy wykonane zostały w piaszczysto-żwirowym podłożu, nad nimi zalega około 60-centymetrowej grubości warstwa piaszczysto-próchnicznej ziemi. Nieco większy udział piasku w niższych partiach tej warstwy i większe nasycenie próchnicą części przypowierzchniowej powoduje zmianę zabarwienia ziemi od brunatnej do czarno-brunatnej w partiach stropowych. Jamy 5 i 6 (płaskodenne) przylegały do siebie, a jama I (o przekroju nieregularnym) znajdowała się w odległości 3 m na zachód od jamy 5. Jamy miały średnice od około 100 do 150 cm i zagłębione były na około 45-60 cm od stropu piaszczystego podłoża (krawędzie obiektów w obrębie warstwy humusowej były nieczytelne). Najwięcej materiału ceramicznego wystąpiło w jamach 4 i 5, w nich też stwierdzono pozostałości palenisk. Odkryte obiekty związane były z jedną fazą osadnictwa. Analiza chronologiczna ceramiki ze stanowiska wykazała obecność osadnictwa kultury lużyckiej grupy środkowośląskiej z V okresu epoki brązu i okresu halsztackiego. Ceramika ta jest stosunkowo mało czuła chronologicznie i należy przeważnie do form długotrwałych, występujących w IV i V okresie epoki brązu oraz w okresie halsztackim. Przebadane obiekty zawierały głównie materiał ceramiczny w postaci różnej wielkości fragmentów naczyń (mis, naczyń baniastych i jajowatych, zdobionych guzkami i rytym motywem geometrycznym). Oprócz ceramiki w jamach odkryto 3 ułamki kości zwierzęcych oraz ślady palenisk w postaci węgielków drzewnych i drobnych okruchów przepalanej gliny.</p>